

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-01-01

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 0 6

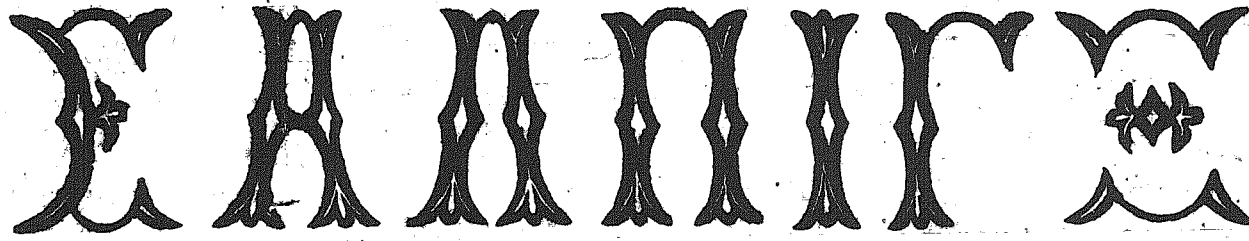
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10277>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

p. p. 9104 lb

Συνδρομή έτησι α
προπληρωτέα.
Εν ταίς πόλεσι τής
Κύπρου Σελ. 8
Εν ταίς χωρίοις 6
Εν δέ τω έξωτε-
ρικώ 99. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Είδοποιήσεις και
διατριβαί και' α πο-
κετήν. --- Αρθρα
σύμφωνα τω προ-
γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Εκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ 1886.

Εκάθητο επί θρόνου ύψηλοῦ ἀγέ-
ρωγον και ἐπηρμέναις ἔχον τὰς ὀ-
φρῦς τὸ Χίλιαοκταοσιαογδοηκονταεξ
βλέπον περίε αὐτοῦ λατρευτάς πληθος
ἀνδρῶν και γυναικῶν πάσης τάξεως
και ηλικίας, ἄλλων γονυκλινῶν και ἄλ-
λων ἱσταμένων-ἀναλόγως τοῦ πόθου
τοῦ ὁποίου τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνέμενον
ἐκαστος-ὅτε ἦχος ὠρολαγίου ἤρξατο
σημαίνων τὴν δωδεκάτην τοῦ μεσο-
νυκτιοῦ ὥραν. Αἶφνης ἀλλοιοῦται τὸ
χρῶμα τοῦ κ. Ὀγδοηκονταεξ, ρίπτει
τὰς ὀφρῦς και τὸ βλέμμα κάτω και
εἰς πᾶσαν κρούσιν τοῦ κώδωνος κα-
τέρχεται και μίαν βαθμίδα τοῦ θρό-
νου, ὅτε πάραυτὰ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέ-
ρους ἀναραινεται εἰς νέος εὐρωστος και
ριωμάλεις ὅστις διὰ τρομεροῦ μασι-
γίου βάλλει ἐμπρὸς τὸ Ὀγδοηκονταεξ
και ἀνέρχεται οὗτος τὸν θρόνον. Τότε οἱ
ἄνθρωποι μυρίας ὄσας ἀράς πέμπουσι
πρῶτον τῷ οἰχομένῳ πρὸς συνοδείαν
του, και διὰ μυρίων ὄσων ἐκφράσεων
χαράς και ἀγαλλιάσεως ὑποδέχονται
και ἀναγορεύουν βασιλέα τὸν νέον
ὑπὸ τὸ ὄνομα Χίλιαοκταοσιαογδοη-
κονταεπτὰ και γονατίζουν περίε του
βέβαιον πλέον ὅτι ἡ Μεγαλειότης του
εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους
πάντων και πασῶν.

Τοῦτο λοιπὸν εὐχόμεθα και ἡμεῖς
ἐκπλήρωσιν παντός πόθου εἰς πάντας
και εἰς πάσας, τοὺς ἀναγνώστας και
ἀναγνωστριάς μας. Εἰς τοὺς μὲν εὐ-
δαίμονος βίου ἀρχὴν σὺν τῇ ἐνάραξαι
τοῦ 1887 ἀλλὰ σταθερωτέρου και δι-
αρκεστέρου παρ ὅσον εἶνε ἐν ἔτος.
Εἰς τοὺς δὲ ἐπιτυχίαν εἰς πᾶσαν
πραξίν των και εἰς πᾶν διάδημά των
ὅταν τοῦτο ἦνε θεμιτόν. Εἰς ἄλλους
ζωὴν ἀτάραχον και γαλημαίαν, εἰς τοὺς
πτωχοὺς γενναίαν ὑπὸ τῶν πλουσίων
ἀντιλήψιν, εἰς τοὺς πλουσίους μέριμναν
ὑπὲρ τῶν πτωχῶν και φιλανθρωπικῶν
καταστημάτων, και εἰς πάντας ἐν γε-
νει ὑγείαν και καθαρὰν συνείδησιν, διό-
τι πάντα τ' ἄλλα εἶνε ματαιότης.

Ὅταν ἀκούῃς τὸν ἄνθρωπον τοῦ βίου μας ἢ μόνον
καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ἡ σπιγγὰ κλειψύδρα σου ὦ Χρόνε θανατῶνει
και φέρει μέσω κελαινῶν τοῦ Πλούτωνος θαλάμων.

Ἐν ἄνθος ἐξεφύλλισσα, τὸ ἔρριψα μακρὰν μου.
τὰ φύλλα ἔσπερ βορρᾶς τὸ ἄνθος ἐμακρῆνθη.
Εἶδα νὰ μὲ ἀκολουθῆ τὴν πρέμουςαν σκιάν μου
και τὴν σκιάν ὁ θάνατος. . . . Ἡρπήγγισαν τὰ ἄνθη.

Οὕτως ἀρπάζονται σποδρῶς αἱ ὥραι τῆς ζωῆς μας
οἱ μειδιῶντες Χρόνοι μας οἱ τῶσον φαινοί.
Φυλλορροεῖ τὸ δένδρον μας κ' εἰς τῆς ψυχρᾶς
(θανῆς μας)
τὸ θρόνμα, κέρη ἀπειλίας, λυστικόςος θρηνεῖ . . .

Τὸ ἄρμα σου τροχῆλατον ὦ Χρόνε ποῦ ἰθύνει;
τὸ σύρρουν ὁ θάνατος ἢ Μοῖρα και ἡ Αἴθη.
Δὲν μᾶς ἀρνεῖς τὴν ζωὴν, σκληρῆ, δὲν μᾶς ἀρνεῖς.
Εἶσαι κωϊρὸς ἀμελεικτος, δὲν ἔχεις οὐς και στήθη. . .

Εἶνε ὁ βίος αἰνίγμα! Εἶν' αἰνίγμα ὁ βίος!
Βεβῶμεν παραρρόμεθα, τὸν κόσμον χαρακτηροῦμεν,
και ἐρωτώμενον συχνα: ὁ ἀνθρώπος ὅπως;
τοὺς ὤμους μόνον σείρομεν. Τί εἶμεθ' ἀγνωροῦμεν. . .

Ἵπνον βαρὸν κοιμώμεθα, κοιμώμεθα οἱ νάνοι
τὸν Χρόνον νὰ φρονεῖσῶμεν παντοίως προσπαθοῦμεν
Κ' ἐκεῖνος εἰς τὴν ἀβυσσον μᾶς φέρει, οἶα πλάνη!
Μᾶς φέρει εἰς τὸν θάνατον κ' ἡμεῖς τὸ λησιμονοῦμεν!

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΖΙΝΤΖΙΡΙΕ

(Συνέχεια και Τέλος.)

Ἐξ ὅσων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ περι-
τῆς διεξαγωγῆς τοῦ φόρου τᾶτζιον, ζιντζι-
ριε, καταραινεται, ὁ οἰνοκατασκευαστῆς ἀμ-
πελουργὸς ζημοῦται και ἀδικεῖται φανερά
φανερά και ὁμως ἡ Σ. κυβέρνησις ἡ δὲν θέ-
λει νὰ πιστεύσῃ ἡ δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ κα-
τὰ πόσον ὁ πρὸς τα τευόμενος τῆς ἀμπελ-
ουργὸς ἀδικεῖται α.) κατὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν
οἴνων. β.) κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποσότητος
τῶν οἴνων, και γ.) κατὰ τὸ προσδιορισμὸν τῆς
ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς, τὸ πρῶτον ἀδίκημα
πλησιάζει νὰ ἐκλείψῃ πάντοτε δαπάνη τῶν
χωρικῶν, ἀλλ' ἀφοῦ οὗτοι τοὺς ἐρυθροὺς
οἴνους των, ἐξ ὧν πρότερον ἐξήγαγον ῥακὴν,
διὸ και τῆς ῥακῆς οἶνοι ἐκαλοῦντο, ἀναμιγνύ-
ουσι κερδοσκοπικῶς και πρὸς βλάβην ἡ ζημίαν
τῶν Ἐμπόρων, ὅτε μὲν τοῖς μέλασι τῶν οἴνων
ὅτε δὲ τοῖς κομανδαρίταις, ἵνα πωλήσῃσι και
τοὺς ἐρυθροὺς ὅσον τοὺς μαύρους και τὰς κου-
μανδαρίας, περι τοῦ ἀδικήματος τούτου οὐδὲν
λέγομεν και οὐδαμῶς ὑψοῦμεν φωνὴν κατὰ

τοῦ οἴνου ἀδικήματος ἀν ἀδικεῖται, ὅτι τὸ
ἀδικεῖται ἀφοῦ τῆς πᾶσι ἀδικεῖται και ἡ
πάτης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τιμωρία. — Ἐν-
νοοῦμεν πάντοτε τοὺς οἰνοκατασκευαστὰς τῶν
ἐρυθρῶν οἴνων, τῶν οἴνων τῆς ῥακῆς. — Ἀλλ'
ἀνάγκη νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ β. και γ.
ἀδικήματος.

Ἐὰν τὸν πίθον τὸν περιέχοντα τὰς 48 κού-
ζας ἀκαθάρτου οἴνου ἐκτιμήσῃσι και φορο-
λογήσῃσι ὡς εἰ περιεῖχε πράγματι καθαρὸν
οἶνον ὀκ. 384, ἐνίοτε δὲ και ὡς ὀκ. 432, και
φορολογηθῆ ὡς φορολογεῖται, τί προκύπτει
ἐκ τούτου;

Ὁ ἀμπελουργὸς ἐξάγει τοῦ ἐκ 48 κουζῶν
πίθου του, οἶνον καθαρὸν ἐμπορεύσιμον, ὀκ.
360. Ἀλλὰ πληροῖνε φόρον ὡς εἰ ἐπώλει ὀκ.
432, ἀν δὲ ὑπολογίσωμεν τὸν ζιντζιριε,
πρὸς 24 γρ. τὸ γομάρι, ὁ γεωργὸς ὅστις οἰ-
νοεῖ νομίμως ὀφείλει νὰ ἐκτίσῃται ζιντζιριε
ἐπὶ ταῖς 360 ὀκ., γρ. 67, κατὰ τὴν συνήθη ἔθῃ
τῆς ἀδικίας και παραμετρήσεως μέθοδον, ἐκ-
τίει γρ. 91, ἦτοι πλέον τοῦ δικαίου, πλέον
τοῦ ἀναλογιστοῦ γρ. 14, ἦτοι ἀνὰ φόρῳμα
γρ. 4 3)4, ἦτοι τὰ κατ' ἀρχὰς τελεσιπισμένα
24, μετὰ τόκων και ἀνατοκισμῶν και ζημίας
μονέδας κλ. μεταβάλλονται, οὐχὶ λάθρα,
οὐχὶ διὰ παραλογισμῶν ὡς ἐπὶ τουρκοκρατίας,
ἀλλὰ φανερά και καθαρὰ και ἀνεξέλεγκτα εἰς
28 3)4. — Ἐντεῦθεν ἡ καθαρὰ και ἀδιαφιλο-
νεϊκῆτος ζημία πρ. 18 ο]ο.

Τὸ δὲ γ. ἀδίκημα, ὅπερ ἀπεκαλέσαμεν
Ἄτλαντα τῶν ἀδικημάτων, φέρει μείζονα ἢ
τὴν μείζονα ζημίαν.

Οἱ οἶνοι ἀρχονται πωλούμενοι περὶ τὰ τέλη
Ὀκτωβρίων 20 Ὀκτωβρίου (π). ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ταύτης μέχρι τῆς 20 Ἰαννουαρίου, αἱ
τιμαὶ τῶν οἴνων κυμαίνονται μεταξύ τῶν 120
130, 140, 150, και 160 ὁ δὲ μέσος ὄρος
τῶν τιμῶν τούτων, εἶνε πρὸς γρ. 140 πε-
ρίπου ἀνὰ φόρῳμα, ἰσοδυναμοῦντα πρ. Κ.
γρ. 192, ὁ δὲ φόρος πρ. 12 ο]ο, γρ. 22 και
ὁμως οὐχ οὕτως ἔχει αἱ τιμαὶ αὐταί, λέγου-
σιν αἱ κριμόδιοι οἱ ἐνθεσμιοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς
ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, δὲν εἶνε ἀληθεῖς
φέρονται εἰς ζημίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς
ὑφέλειαν τοῦ Γεωργοῦ και ἔπειτα, ἔπειτα, αἱ
τιμαὶ αὐταὶ εἶνε αἱ τῆς ἡμέρας και τίς αἶδε,
μη τὸ μέλλον δὲν φέρῃ ὑψοῦσιν ὡς ἐπή-
νερκεν ὑψοῦσιν τὸ τοῦ παρελθόντος μέλλον.
ἀνάγκη νὰ προστεθῆ και τὸ 275 τοῦ παρελ-
θόντος, και νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ νῦν οἱ
πρῶτοι 4 ὄροι τοῦ 120. αἱ δὲ τιμαὶ μεταρ-
ριθμίζονται τότε εἰς 130, 140, 150, 160,
170 και 275 και ὁ μέσος ὄρος τῶν τιμῶν
περιορίζεται εἰς γρ. 160, ἦτοι Κ. γ. 231,

INS. 1 2
The British Library

και ο φόρος πρ. 28 γρόσια το φόρωμα. πλην της από των στεμνύλων βακίς, ης ο ζιντζιριές θα ήναι, κατά φόρωμα οίνου γρ. 3, ώστε ενός φόρτου [εκ 128] οίνου, ο φόρος αποτελεί το ποσόν γρ. 32, ενώ κατά δίκαιον δέν έπρεπε να υπερβή τα γρ. 23—24 εν όλω. Έντεθεν νέα ζημία κατά 8 Κ. γ. εκάστω φορτωματι ταυτα, αποτελούσι ποσόν ζημίας πλέον του αληθοῦς του δικαίου. έρ' εκάστου φόρτου, γρ. 8 ήτοι 16 ορ, ώστε ο ζιντζιριές δέν είναι πρ. 12 ορ, αλλά πρὸς 28, όστις δ' άμφιβάλλει, άς έγκύψη επί των γραφομένων, άς σκεφθῆ άς άνωτάμη τά ειρημένα, και θέλει πισθῆ, ότι ουδεμία εν αυτοις υπερβολή ή της αληθείας παραμόρφωσις. Ούτω λοιπόν οι άμπελοφυγοί άπαλλαγέντες της δεκατείας σταφυλής, έφορτώθησαν αυτην διπλάσιον διά του ζιντζιριέ.

Η κυβέρνησις όρειλει καθ' ήμας να έρευνήτη και πληροφορηθῆ περι των άδικιων τούτων, και επιφέρη την δέουσαν θεράπειαν άν θέλη την ενθάρρυνσιν και προαγωγήν της άμπελοφυτείας, άλλως άμα τη εξαλείψει της φυλοζήρας έπέρχεται και των εν Κύπρω άμπελων ή εξαλείψει. Κυβέρνησις, οία ή άγγλική, όρειλει, έχει καθήκον να εξαλείψη τας καταχρήσεις, τας ιδικίας, τας εκμεταλλεύσεις, άν θέλη να μη χακτηρίζηται υπερβαλλόντως και ειδικώς φορολογική.

ΔΕΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Παραπονούμεθα πολλοίς ότι οι κειναιουχοί μας δέν εινε επιχειρηματιαι, ολαδη δέν τοιμοῦν να καταβάλλουν τα καιφάλαιά των προς κατορθωσί τιος μεγάλου βιομηχανικού έργου, το όποιο δυνατόν και αυτοῦς να ώφελήση και τον τόπον μάλιστα, διότι εις τοιαυτα μεγάλα έργα εύρίσκον έργασίαν πολλοί, άλλά φαίνονται ότι έχουν δίκαιον. Τα τοιμῶτα μεγάλα βιομηχανικά κατωστήματα δύνανται να προαχθῶσι και να εύδοκιμήσωσι και τον τόπον να ώφελήσωσιν όταν προστατεῶνται υπό κυβερνησεως πατρικής. Τι δύναται να κάμη μία Κύπρος άπέναντι του συναγωνισμού της Εύρώπης; Και παράδειγμα έχομεν τους διαφόρους τεχνίτας μας οιτινες κινδυνεύουν να καταστραφῶν διότι κομίζονται εξ Εύρώπης έτοιμα όλα τα είδη τα όποια αυτοί κατασκευάζουν. Παράδειγμα έχομεν τας αλευρομυλῶνας διά τας οποίας εδαπάνησαν οι κύριοι τούτων ο μὲν 3,000 λίρας περίπου ο δε 2 χιλιάδας, και ζῶσιν εν αυταις 20 περίπου οικογένειαι, εις τας οποίας παρέχεται εργασία, και όμως ή εισαγωγή ξένων αλεύρων και μάλιστα της Ανατολής δέν άφίνει αυτοῦς να εργασθῶσι. Και άλλοτε έγράψαμεν περι τούτουδει ή κυβέρνησις έπρεπε να φροντίση και να μεριμῆ περι τοιούτων βιομηχανικῶν κατωστημάτων προς ενθάρρυνσιν και αναζωογόνησιν, πλην άγρὸν ή γράσεν. Έάν εν μικρὸν τέλος προσετί-

θετο επί της εισαγωγῆς αλεύρων τότε όχι μόνον θα εδίδετο ενθάρρυνσις εις τοιαυτας επιχειρήσεις άλλά και ο σίτος της γήσου θα ήγοράζετο υπό τοιούτων κατωστημάτων άμέσως παρά των γεωργῶν, και θα έτιμῶτο βεβαίως όσον έπρατε, και δέν θα ήσαν ήραγκασμένοι οι γεωργοί να τον παραδίδωσιν εις τους τοκιστας κατά 2 και 3 γρόσια ολιγότερον της αξίας του. Μία τοιαυτη πράξις, ή επιβολή τούτου τέλους επί της εισαγωγῆς των αλεύρων, δέν δύναται βεβαίως να δώση άφορμήν εις τα κατωστήματα αυτά να άρρησολογήσωσι εις τας τιμῶν, ατι υπάρχει ο σίτος από του όποίου ο καταναλωτής δύναται να προμηθεύηται. Περι τούτου θα επανελάβομεν.

ΕΓΧΡΗΜΑ

Μόλις διετυπώσαμεν εν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τα κατά του καιρού παράπονά μας και ήρξατο άμέσως ούτος μεταβαλλόμενος εις βροχήν. Ελπίζομεν τέλος πάντων ν' άπαλλαγθῶμεν της δυσπαρέστου θεας της σκυθρωπότητος των γεωργῶν, διότι μόνη ή των γεωργῶν σκυθρωπότης αντανακλάται εύκόλως και εις τα πρόσωπα όλων ήμῶν.

Η εκλεγείσα επί των θρονικῶν επιτροπή συνέκειτο υπό των εξής κ. κ. Δ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλχηλίδου, Γ. Κακαθύμη Δ. Πηλαβάκη, και Σ. Φραγκούδη. Άλλά ο εις μετά τον άλλον παρητήθησαν όλοι. Παραπονούμεθα ότι δέν συνέρχονται οι πολῖται εις τοιαυτας εκλογάς, άλλά προς τί, να συνέρχωνται άφου εινε εκ των προτέρων βεβαίοι ότι εκείνοι προς τους όποιους θα δώσωσι την ψηφον και εμπιστοσύλην των δέν θα δεχθῶσιν; Ημεῖς θεωρούμεν άνάρμοστον, όλως το σύστημα τούτο καθ'ο δέν δεχεται τις κοινήν τινα θέσιν πανδήμως προσφερομένην αυτῷ, καθότι ουδέ οι εκ δευτέρου εκλεγέντες, λόγω φιλοτιμίας, δέν δέχονται, και ούτως έπέρχεται ή χαλάρωσις και άποσύνθεσις περι πᾶν κοινόν ζήτημα.

ΕΠΑΙΝΟΣ. — Η άμοιβή μιᾶς αγα-

θῆς και άγγελικῆς ψυχῆς εινε βεβαίως ή προς αυτην άπονεμομένη ειλικρινῆς αγαπή και σέβας παρά παντός γνωρίσαντος αυτην. Άλλά νομίζω δέν άμαυροῖ την άρετην και την άγνωτητα μιᾶς τοιαυτης ψυχῆς και εις έπαινος δημοσία γινόμενος.

Η αξιότιμος Κυρία Fisher εινε μία εκ των ευγενῶν εκείνων άγγλίδων και αγαθῶν εκείνων ψυχῶν τας οποίας

σπανιώτατα άπαντα τις. Διά του ήδεος και καλοκάγαθου χαρακτήρος της και διά της ευγενούς και μεληχίου συμπεριφορᾶς της προσεικύνσατο την αγαπήν και την συμπάθειαν άπάσης της ένορίας εν ή κατοικεί εις τοιούτον βαθμόν ώστε δέν παρέργεται σχεδόν έσπέρα καθ' ήν να μη γίνωνται έπαινοι περι της εριτύλου ταύτης γυναικός. Η αγαθότης της ψυχῆς της διαφαιίνεται εν τῷ άεννάως διαλάμποντι επί των χειλέων της μειδιάματι μεθ' ου προσπαρεύει πάντα και πᾶσαν γειτόνισάν της. Δέν άφίνει να παρέργεται ευκαιρία καθ' ήν να μη ποιῆ κατάδηλα τα αγαθα αίσθηματά της. Κατά την ιδιάν μας εορτήν των Χριστουγέννων προσκαλεί όλα τα παιδια των κατοίκων της όδοῦ εν ή κατοικεί και άωρεΐται αυτοῖς διάφορα αντικείμενα οίον παίγνια γλυκίσματα κ. τ. τ. Φέτος όμως έπραξέ τι εξαιρετικόν. Από της προτεραιίας των Χριστουγέννων μετέβη από οικίας εις οικίαν συνοδευμένη μετά της Κυρ. Φέρκισσον ως διερμηνέως, και προσεκάλει φιλοφρονέστατα τας οικογενείας όπως μεταβῶσι παρ' αυτη την έσπέραν των Χριστουγέννων μεθ' όλων των τέκνων των των οποίων ελάμβανε σημειώσιν του γένους του προσου και της ηλικίας. Μετέβησαν λοιπόν άπασαι, τας υπεδέχθη μετά του συζυγου της Κ. Fisher επί της κλίμακος φιλοφρονέστατα, και άφου συνεπληρώθησαν αι προσκληθείται και προηγουμένως τρις προσέφερον αυταις και τοῖς παιδιοῖς διάφορα γλυκίσματα, τότε εισήγαγεν αυτας εις πολυτελῶς έστουλισμένην αίθουσαν εν ή μεγαλοπρεπῆς πεύκη θαλερά και κατάφορτος από παίγνια από μικρά μικρά σκεύη πολυτελείας, από ζαχαρωτά διάφορα, από πορτοκάλια και πληθος από λαμπά-πάδας ανηρμένους προσέβαλλε την δρασιν, και προύκάλει τον θαυμασμόν.

Άδύνατον να εξηγηθῆ δεόντως ή θαυμασία διάταξις του δένδρου και ή έτι θαυμασιώτερα κατάταξις των διαφόρων αντικειμένων και ο στολισμός. Ητό τι επιβάλλον και μεγαλοπρεπές. Εις άλλας θέσεις επί του δένδρου ήσαν τα αντικείμενα τα άρμόζοντα τοῖς άρρεσι παιδιοῖς και εις άλλα τα τοῖς θήλεισι. Ηρξαντο λοιπόν τότε ο τε σύζυγος και ή σύζυγος την κατά του δένδρου έφοδον κρατούντες ψαλίδας εις τας χείρας και κόπτοντες και προσφέροντες τοῖς παιδιοῖς διπλά και τριπλά τα διάφορα εκείνα αντικείμενα άρμόδια προς τε την ηλικίαν και το γένος τούτων, εν αυτοῖς δε εύρίσκοντο και πλείστα αξια λόγου οίον μετάλλια ένωτια κλ. Ταυτα πάντα ως και ή άβρόφρων και διασκεδαστική συμπεριφορά του αξιότιμου τούτου ζεύγους κατέθελεξαν και κατεμάγευσαν άπάσας τας παρευρεθείσας. Διό εξαιτούμεθα

τήν συγγνώμη του Κ. και κ. Fisher ἀνγνωμέ-
θα διερμηνεύει τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐχαριστήσεως
ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τούτων.

Ἦρξαντο τέλος πάντων αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως
μας νὰ αἰσθάνονται ἐπιχαρίτως ὀχλήματα
κυλιόμενα ἐν κράτῳ ἐπὶ τῶν νότων των.
Οὐδεὶς φθόνος. Εὐχόμεθα μάλιστα ἡ εὐπορία
τῶν κατοίκων νὰ ἦνε τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπι-
τραπῇ ἡ πολλαπλασιασὶς των, ἀλλ' ἀρὰ γε
ἐπιτρέπει τοῦτο καὶ ἡ εὐρύτης τῶν ὁδῶν. Θέ-
σατε ὑπ' ὄψιν σας πρῶτον τοῦτο, τὸ στενὸν
τῶν ὁδῶν, δεύτερον τὸ σύστημα τῶν παιδιῶν
τὸ νὰ περιφέρονται νὰ ταῖζον ἢ νὰ κἀθωνται
εἰς τὰς ὁδοὺς χωρὶς νὰ ἦνε συνειδημένα ἢ
ἐνοχλῶνται ὑπὸ ὀχλημάτων καὶ τρίτον τῆ
ἀτυχεῖσθαι τῶν ἀμαξήλατων οἵτινες μετ'
ἀνθάδους καὶ ἀγερώχου τρόπου θέλουσι νὰ
ἐπιδείξωσι τὴν ἰκανότητά των περὶ τὸ διέρ-
χεσθαι ἀστραπεῖον τὰς ὁδοὺς, διὰ νὰ ἐνοχλή-
σῃτε εἰς ποῖον κίνδυνον εὐρισκόμεθα. Ἡ Κυ-
βέρνησις ἀδιαφορεῖ περὶ τούτου διότι εἶνε χρέος
τοῦ Δημαρχεῖου φαίνεται. Τὸ Δημαρχεῖον
καταγίνεται ἕμως εἰς ἄλλα οὐκωδέστερα
ὥστε μένομεν εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἀνδρῶν τῶν
κατὰ τύχην διερχομένων τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ
ἴδωσι καὶ ἀρπάτωσιν ἐν παιδίον κινδυνεύον
νὰ καταπατηθῇ, ὡς ἔρπαται προχθὲς καὶ
ἔστωσαν παιδίον τοῦ ὀπίου ὁ ἵππος τοῦ ὀχλή-
ματος ἐπάτησε τὰ ἐνδύματα καὶ παρ' ὀλίγον
νὰ διέλθῃ ἀνωθέν του ὁ τροχός. Ἐλπίζομεν
τέλος πάντων ὅτι καὶ τὸ Δημαρχεῖον ἀρῶν πλη-
ροφορηθῇ ὅτι ἀληθῆ λέγομεν θὰ λάβῃ πρό-
νοιαν καὶ οἱ κύριοι τῶν ἀμαξῶν νὰ ἀπαγο-
ρεύσωσι κῦστερῶς τοὺς ἀμαξήλατους τῶν
ἀπὸ τοῦ νὰ πρέχωσι, νὰ προσπαθήσωσι δὲ νὰ
τοὺς περὶ τῶν ὁδῶν εὐρισκονται ἐν Λεμεσοῦ
τῆς Κύπρου ὅπου οἱ ὁδοὶ εἶνε στενοὶ. Ἡμεῖς
νομίζομεν ὅτι εἰς νόμος τοιοῦτος, «Ἡε ἀμα-
ξήλατος ὅστις ἤθελε καταγγελλῆ σὺρων με-
ταχρησάται τὴν ἀμαξάν νὰ πληρῶνῃ πρόστι-
μον 2 τελένια» μεγάλον συμφέρον θὰ προῦ-
ξένη τῷ ταμείῳ τοῦ Δημαρχεῖου.

Τὸ Βρασιλιανὸν λαχεῖον ἤδυνήθη ἐν τῇ
μεγαλειότητι του νὰ κάμῃ ὥστε καὶ αἱ λέξεις
νὰ χάτωσι τὴν σημασίαν των, πρᾶγμα τὸ ὁ-
ποῖον τότε αἰῶνες δὲν κατόρθωσαν. Ἄνυπερ-
θέτως ὠρεῖται νὰ ἐκκυβευθῇ τὸν παρελθόν-
τα Ἰούνιον καὶ ἀνεβλήθη διὰ τὸν Δεκέμβριον
ἀνυπερθέτως. Τώρα ἀναβάλλεται νὰ ἐκ-
κυβευθῇ τὸν Μάιον ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ
πάλιν ἀνυπερθέτως. Ἐν τούτοις σπεύσατε
εἰς τὴν ἀγορὰν ἀριθμῶν καὶ ἐὰν τὸ ἀνυπερ-
θέτως ὑπερεξετέθη τόνον ὑποτίθεται
διάθεσις πρὸς ἀσφαλῆ κατάθεσιν τῶν
χρημάτων σας καὶ πλήρη ἔχθεσιν τῶν ἀρι-
θμῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— Ἀβάσιμος λέγεται ἡ ἐκ Πετροπό-
λεως τηλεγραφηθεῖσα εἰδησις, ὅτι ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐποίησαντο διαβή-
ματα πρὸς ἔνωσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ
τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Μετὰ τὰς
ἐπισήμους δηλώσεις τῶν Ἀγγλῶν καὶ

τῶν Αὐστριακῶν ὑπουργῶν, οὐδὲ δια-
πραγματεύσεις πλέον, οὐδὲ συνδυασμοὶ
ἐγένοντο. Τὸ ζήτημα ἐπισήμως εἰρίσκει-
ται ἐκκρεμῆς καὶ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερί-
δων οὐδεμία ἐγένετο πρότασις.

— Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ἡ
ὀλίγη τὴν ἐγκάρδιον σύμφωνον τῶν σχε-
σεων, ἢν φαίνεται ὅτι κατόρθωσαν ἐν
Βερολίνῳ ὁ κ. Ἐρβέτ, ἐν τοῖς πολιτικοῖς
καὶ ἐπισήμοις τῶν Παρισίων κύκλοις,
οὐδεμία ἐπάρχει περὶ τῶν προθέσεων τῆς
Γερμανίας βεβαιότητος.

Φαίνεται πιστευόμενον ὅτι ἡ γερμα-
νικὴ κυβέρνησις δευθάνει ἐν τοῖς συνε-
ρήσει πᾶσι αἱ μέγιστα, ἐξ ὧν ὀφθαίται
τῆ ἐπιπέσει προσεχῆ τῶν πόλεμον. Ἦδη
ἐνεργεῖται ἐργασία ἀποκαθάρσεως τῶν
σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τῆς
ἀπολύσεως πάντων τῶν ἐχόντων κατα-
ρωγὴν καὶ ἐθνικότητα γαλλικὴν, πρὸς
ὅσους δὲν θὰ ἠδύνατο τις νὰ εἴχῃ ἐμπιστο-
σύνην ἐν περιπτώσει πολέμου.

— Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου,
αἱ περὶ πολέμου γῆμαι καταφθάνουσι
ὁσημέραι ἰσχυρότεραι ἐκ Παρισίων, Βιέν-
νης καὶ Ἰερολίνου. Κατὰ τὴν «Σημιατῶν»,
ἐπάρχουσι πρόσωπα καλῶς πληροφορορη-
μένα, ἅτινα πιστεύουσιν ὅτι ὁ πόλεμος
θέλει ἐκκηραθῆ ἐν τῷ ὀλίγων ἑβδομαδῶν.

Ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ
τῇ Βουλγαρίᾳ ὁμοίαν καὶ ἡ Αὐστρία δια-
κούσισιν, ἐν ἣ νὰ ἐκφράσῃ τὴν βούλησιν
αὐτῆς, ὅπως οἱ ἀνθηγεμόνες ἐγκαταλί-
πωσι πάσαν τὴν ἀρχὴν, οἱ Ρῶσοι ἀφι-
ωματικοὶ γένωνται δεκτοὶ ἐν τῷ βουλγα-
ρικῷ στρατῷ καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Μιγγρη-
λίας ἀνυπερρωσισθῆ ὡς ἡγεμῶν τῆς Βουλ-
γαρίας.

— Τηλεγραφοῦσι τὰ ἐξῆς ἐκ Παρισίων
εἰς τὸν «Αἰῶνα» τῶν Μεδιολάνων. «Ἐπο-
πιτοὶ τινος εταιρίας, ἀγγλικαὶ ἰδίως, πολ-
λαπλασιάζουσι τ' ἀνηγοχητικὰ τηλεγρα-
φήματα.

Ἰδοὺ τὰ κυριώτερα αὐτῶν: «Διὰ τὴν
αὔξησιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κατὰ
τὸν ἐπίοντα Ἀπρῆλιον, συνεχλήθη ἐν
Βερολίνῳ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ
ἀνωτέρων στρατιωτικῶν. — Ἐπιστεῦδεται
ἡ ἀμυντικὴ ὑχύρωσις τῶν Ἑλβετικῶν
συνόρων, κατόπιν μυστικῆς διακοινώσε-
ως τῆς Γερμανίας, φοβουμένης μήπως
κατὰ τὸ προσεχές ἔαρ παραβιάσωσιν αὐ-
τὰ οἱ Γάλλοι. — Ἡ Ρωσσία εὔρειν ἐν Πα-
ρισίοις ὑποστήριξιν πρὸς σὺναξιν δανεί-
ου ἡμίσεος διωκατομνηρίου ρουβλίων
— Διημελώθησαν ἐνδιαφέρονσαι συμφω-
κτικαὶ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Βελγίου διὰ
τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν τοῦ πολέ-
μου. — Οἱ κάτοικοι τῶν γαλλο-ιταλικῶν
συνόρων εἰσὶ πολὺ ἀνήσυχτοι διὰ τὰς ἐκ-
μέρους τῆς Ἰταλίας πολεμικὰς παρα-
σκευὰς.»

Ἡσάσι αὐταὶ αἱ εἰδήσεις καταφθάνου-
σιν ἀλλεπάλληλοι καὶ ἀγνοεῖ τις τίνα
πρώτην νὰ πιστεύσῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπιτύμβιον Ἰαμβικὸν τῷ ἀοιδίμῳ

μουσπολῶ Θεμιστοκλεῖ Θεογαρίδῃ,
καθηγητῇ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων
ἐν ἑλληνικῇ σχολῇ Λάρνακος ἀποβίω-
σαντι ἐν ἔτει 1886, 28 Αὐγούστου.

Ἐνθάδε κεῖται γεραροῦ ἀνδρὸς δέμας,
Κλήσιν ποιητοῦ, γένος Θεογαρίδων.
Πατρίς Κίτιος ὦπερ ἦν κλεινὴ πόλις.
Ἄλλ' ὦ μαθητῶν πληθὺς ὡς εὐγνωμότως
Ὅτε αὐτὸς ἐξέδωκε παιδείας λόγους
Διδασκάλῳ σπέσαστε δάκρυ κειμένῳ.
Σθέσθη σφῶν γὰρ λέγῃσθε ἐκ μέσου μετῶν.
Καὶ Χριστὸν αἰτήσασθε τῶν πόρων γέρας
Αὐτῷ παρασχέτω τὴν ἄνω κληρονομίαν.

Ἐν Βαρωνίῳ
Ἄντ Παπαδόπουλος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προτεχῆ Κυριακὴν θέλει ψαλῆ ἐν τῇ
Ἑκλ. Αγ. Νάπας τὸ τεσσαρακονθήμερον μνη-
μόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Κυπριανοῦ, ἱερουργούν-
τος τοῦ Πανοσιολ. Ἐξάρχου κ. Θεοφυλάκτου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἐν Λάρνακι τῇ 29. ἰοβρίου 1886.
Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 21/2 ὥραν π.
μ. ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον πάσχων ὑπὸ καρδιακοῦ νο-
σήματος ὁ γνωστός ἔμπορος

ΣΤΥΜΑΝΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

μέλος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ
Ἁγίου Λαζάρου, ἄγων τὸ 59 ἔτος τῆς ἡλικίας του τῇ
δ' αὐτῆς ἡμέρᾳ κατὰ τὴν 9 ὥραν μ. μ. ἐκηδεύθη μεγαλῶ
πρεπῶς ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμκνδρίτου καὶ τοῦ κληρῶ
ἄλων τῶν ἐνοριῶν. παρακολουθούστων ἀπέβησεν πληθῶς
πλάτῃ τῆς νεκρικῆς συνδῶνα ἐβάσταζον κατὰ τὴν
κηδεῖαν 4 τῶν συναδέλφων αὐτοῦ Ἐπιτρόπων, τὸ δὲ Δη-
μαρχεῖον ὑψώσε μεσίσιον σωμαίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
θανάτου του.

Ὁ μακκρῆτος ἦτο τίμιος ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτοῦ,
φιλόνητος, ἐλεήμων, φίλος εὐλικρινῆς, καὶ καλῶς
πολίτης διὸ ἀπῆλασε τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν
συμπολιτῶν του.

Θρηγῶν τὴν στέρησιν τοῦ μεταστάντος, καὶ ἀσπα-
σθεῖς τὸ ὕστατον τὴν ψυχρὰν ὡς τὸ πάγος τοῦ θανάτου
χειρὰ του, σπένδω προσέτι τὰ θερμὰ ταῦτα δάκρυα εἰς
τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐπιφωνῶν: Χαῖρε, φίλτατῃ ψυχῇ.

Ὁ ΚΟΣΜΟΣ

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ τύχη μου λοιπὸν με κατέτρεχεν ἢ
ἢ ἡμέρα ἔπταιε τὸ νὰ εὐρίσκω ἐνωπιόν
μου τοιαύτας σκηρὰς ἀγνοῶ. Ἐν τούτοις
ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ εἰσῆλ-
θον εἰς ἄλληλ. Ἐκεῖ τρεῖς ἰατροὶ περιε-
κάλουν ἕνα ἀσθενῆ κατακείμενον ἐπὶ
πτρωτῶν, ὡς ἐφαίνοντο, στρωμάτων, μα-
λακῶν περικεφαλαίων, κατ' ἐντὸς κλίνης
πολυτελοῦς, τὸν περιεποιούντο δὲ πολ-
λοὶ, ἐξ ὧν μία, ἡ σύζυγός του, «προσπα-
θήσατε ἰατροὶ, ἔλεγε, νὰ θεραπευθῇ καὶ
ὄσας λίρας θέλετε πάρτε.» Ἐξ ὄσων δὲ
ἐνόησα ἐγὼ καὶ μάλιστα ἐκ τινῶν ψιθι-
ρισμάτων τῶν ἰατρῶν, ὁ ἀσθενὴς εἶχε μό-
νον τὸν στόμαχον φορτωμένον. Μετὰ τρεῖς
βήματα κατέβην τὴν κλίμακα με ἀπόφα-

σιν να παύσω πλέον τας επισκέψεις, αλλά διερχόμενος πρότινος οικίας ήκουσα θόρυβον και ο περιωρισμός μ' εστρωθε να εισέλθω να μάθω τι τρέχει. Είδον εν πρώτοις τον εισπράκτορα με ένα ζαπτιέν οι όποιοι άπήνουν δέν ξέρω ποσα χρήματα φόρον. Κατόπιν είδον επί μιας θιάθας έν παιδί ως άγγελάκι το ύποτον έμάστιζεν ο πατερός και την μητέρα τον κλαιούσαν άνωθεν τον, τον δε πατέρα παραπονούμενον ότι ούτε διά τ' άγοράση ελίγη κινίνη δια το παιδί τον δέν έχει χρήματα όχι να δώση και φόρον. "Α! εις τοιαύτην σκηνήν έτίραξεν όλη μου ήχολη. "Μά βρε άνθρωπε, λέγω εις τον εισπράκτορα, έχεις καρδίαν ανθρώπου ή θηρίου; Δέν βλέπεις την κατάσταση του δραπετοφούς τούτου και κατέβης και σ' άσαν το διάβολο από τον Άδην να τον ένοχλήης; Πώς δέν πηγαίνεις βρε αδελφέ εις τους πλουσίους να εισπράξης φόρον παρά ένοχλήεις, και εις τοιαύτην ήμεραν, τους πτωχούς;

— Πέρασε κύριε έξω απ' έδω, με άπαντά, και δέν εινε έργον ιδιόν σου. Έργω το χρέος μου κάμνω. Εις τους πλουσίους δέν πηγαίνω διότι όποτε και αν τους ζητήσω τον φόρον άμέσως μου τον δίδουν.

"Ω! τουτό ήτο βαρύ. Δέν έβάσταξα σηκώνω το χέρι και του καταβάζω μίαν... πιστεύω ότι έως τώρα θα βλέπη εσόν ουρανόν κομίτας. Γυρνάει κ' εκείνος το παστούνι τον, και την καταφέρει, και φαίνεται ότι κατήγγετο καλά, αλλά μόρον το καπέλλον μου ήρπασε. Το ρίπτω ε' τα τέσσαρα. Με άρτάζει ο ζαπτιές από τον σάκκον. Διά μιας περιστροφής κατώρθωσα και τον σάκκον να σχίσω και από τον ζαπτιέν να αποσπασθώ. Τρέχω, έγω εμπρός και ο ζαπτιές ξωπίσω. Μετά πέντε βήματα γλυστρώ, και σηκώνομαι μονοόφθαλμος. Τρέχω και πάλιν και κολλώ και το άλλο μου παπούτσι μέσα εις τους πηλούς έξωθεν του Δημαρχείου. Έλευθερος πλέον τρέχω και μετά πολλές περιστροφάς να με εμπρός σου ως με βλέπεις.

"Ελα τώρα σε παρακαλώ ειπέ μοι έχω δίκαιον να βλασφημησω εις τον θεόν δια ένα τέτοιον ατελή κόσμον ή όχι; Ο εις να λυπηται ότι μένει ατελής ή πολυτελεία του, και ο άλλος να κλαίη ότι δέν έχει φόρεμα. Ο εις να λυπηται ότι δέν έχει όρεξιν να φάγη και ο άλλος να κλαίη διότι δέν έχει φαγι. Τον ένα να περιποιώνται με άρας οι ιατροί διότι εφόρτωσε τον στόμαχόν του, και ο άλλος να μη έχη να άγοράση κινίνη. Διά το χρέος του πτωχού να μη περιμένουν, και δια το χρέος του πλουσίον να άδιαφορούν.

Δέν έχω δε δίκαιον να ελεεινολογήσω και τους ανθρώπους οι όποιοι ενω ξέρουν ότι μεταξύ των εύρισκονται τόσαι δυναυχία, και όντανται χωρίς να ζημωθώσι τι, ούτε να μείνωσι παρά κάτω από την υπερβολήν εκείνην, να δώσωσι και

εις τον δραπετή εκείνον το άναγκαϊον, και όμως δέν το κάμνουν; Ο εις άσθενει από την πολυφαγίαν και ο άλλος να άποθηήσκη από την πείναν. Ο εις να έξοδέη εις τας πολυτελείας δεκάκις περιττά παρ' όσον τον άναγκαϊόν να ένδυσθί και ο άλλος να εινε γυμνός. "Αχ! Αρδην! "Αρδην! Ηότε θα γενικευθώσιν αι άληθετε Χριστιανικαί ιδέαι σου.

"Φ.Ι.δξ"

Σ. Σ. Απατάσαι φίλε μου εν νομίζης ότι ο θεός κατέρχεται τόσον χαμηλά ώστε να σκέπτεται και περι τσης διατομης του πλούτου. Απατάσαι εν φρονίης ότι το αδύον εινε δυνατόν να προνοη ή πράγματος τόσον ελικού όλοσ ο πλούτος ο όποιος δυνατόν να άποκτηθί τόσων δι' έντίμων όσον και δι' άτίμων μίμων. Ο θεός καθό δίκαιος έδωρήσατο τους ανθρώπους πράγμα από του όποιον να δένονται όλοι να απολαμβάνωσιν εξ ίσων, την άληθη εδαιμονία, ή δ' άληθης εδαιμονία δέν άποκτάται ούτε δια των πολυτελειών ούτε δια των ποικίλων τροφών. Βεβαιώσον φίλε μου ότι πλειότεραν ψυχικήν στενοχωρίαν και σύγχυσιν αισθάνεται ο πλούσιος όταν την λείπει τι άσημαντον παρ' όσην ο πτωχός όταν δέν έχη και το άναγκαϊον. Η άληθης εδαιμονία εινε ή ήσυχος σενείδησις και ή ψυχική εκείνη αγαλλίασις ήν αισθάνεται τις πράττων το καλόν, και εκπληρών πιστός τα προς τους έμοίους τον καθήκοντά του. Τουτό δε εινε πράγμα το όποιον κατορθούται τόσον δια του πλούτου όσον και χωρίς τουτό. Σκέφθητι λοιπόν, πλούσιος, δυνάμενος ευχερέστερον να εκπληροί τα τοιαύτα καθήκοντά του και όμως μη εκπληρών αυτά, αν ήνε δυνατόν να απολαύση άληθους εδαιμονίας.— Ιδού λοιπόν ότι με ήράγκασε να γίνω και θεολόγος.

Αξιότιμε Συντάκτα της Σάλπιγγος. (Αίγια λούση 19 Δεκεμβρίου 1886.)

Ε Αιγιαλούση υπάρχει μυστική τις φατριά κλεπτών, ήτις καταμαστιζει τους δυστήνους κατοίκους, και ή όποια συνίσταται εκ τεσσάρων μελών και άρχηγού τινος όστινες κατ' άρχάς μεν άνικιδώς και άσυνειδήτως έτεμον τας εύράς και τα ύτα των ζώων των έγχωρίων χάριν εκδικήσεως, επί τέλους όμως ήρχισαν ν' ανοίγωσι τας οικίας με μεγάλην επιδειξιότητα, έως ου συνελήφθησαν επί κλεψί, α μέλη, άτινα και έφυλακίσθησαν. Τα λείψανα όμως της φατριας εκείνης εξακολουθούσιν εισέτι τας κλοπάς. Κατά τα τέλη του παρελθόντος μηνός εν τω καρανώ του Χριστοφή, παπά Ιωάννου εν ώ ήσαν πολλοί των ιερέων και προϊσταμένων, εις θεωρούμενος ως κλέπτης όνόματι Μιχαήλ Γεωργαλλά, έρωτηθείς υπό του Ζ. Παπαδόπουλου, εν ήτο και εκείνος μεταξυ των κλεπτών όστινες του έβγον κλέψη μίαν αίγα έγερθείς παρακρήμα ο άγριος ούτος, έτραυματίσσε τον Ζ. Παπαδόπουλον εις τον άριστερον μηρόν επικινδύνως. Πιστεύω ότι ή Κυβέρνησις θα εφαρμόση αυστηρά τον νόμον εις αυτόν, διότι ή διαγωγή του εινε αισχίστη. Είς αυτότητα.

Κύριον Δημαρχεον (Αάρναξ 3 Ιανρ. 87) Φέρε νούν ε την κεφαλήν σου πλέον. "Ανοιξε λι-

γυλάκι τα μάτια σου και ε' αυτή σου να άκούσης τι λέγει ο κόσμος δια την ευγενείαν σου.

Αάβε πρόνοιαν δια τας Μιχαληνάς κίτινες μάς κατέστρεψαν και εξακολουθούν να μάς καταστρέφουν τους νέους. Αάβε πρόνοιαν σε λέγω δια τοιαύτα πράγματα τα όποια προξενούν τοιαύτην και ήθικην και υλικήν και το μεγαλείτερον δυστύχημα τωματικήν βλάβην και καταστροφήν. Δέν πρέπει να περιμένης να σου φωνάξουν αυτά καθ' έκάστην άλλά τι να πής.

"Κυφέλη"

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κουρεύς τις εν Παρισίαις ενω έξυράξέ τινα, προσεβλήθη ε' ής έπαγε παρκερσούτης και παρ' άλλων να άπαλάξη τον ξυριζόμενον μίαν γρά πάντα από συνεγή ξυρίσματα. Είνε λοιπόν άναγκάιον το σύστημα των κουρέων το να ήνε κάλοι. Εκ της επιτεταμένης όμιλικής δύναται τις πριν ξυρισθί να λάξη γνόσιν της διακεητικής θέσεως του κουρέως.

— Ααίμαργος έλαγε: Τόσα πράγματα έγένον δια του άτρού πως δέν εύρέθη και τρόπος να τρώωμεν δια του άτρού;

ΑΙΜΓΜΑ

"Ο όνομα λαμβάνω πριν επι γεννηθώ αυτό άλλάτω πάλιν εύθως ως γεννηθώ, ίτωσ κατόπιν με ίδής; Πλήν σήμεραν ω φίλε εις μάτην προσπαθείς.

Πρόβλημα αριθμητικόν.

Αλώπηξ εύρίσκεται εις 72 άλματων απόστασιν από του λαγωνικού, και κάκει 9 άλματα καθ' έν χρόνον ο κών κάμνει 5. Αλλά 7 άλματα του λαγωνικού έσοδαμουσι προς 7 της αλώπεκος. Ζητείται μετά ποσα άλματα ο κών θα προθά ση την αλώπεκα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρατία άπισσα το γομ.	72	140—155
" τυνήθη	"	110—150
" κόκκινα	"	80—120
ρακή σούμα 19 βελ. ή δική πραξδ.		60
πακίδες ξηραι "	"	55
" βρακταί "	"	48—50
χρυσάκια εις τας αποθήκας το Χαλ. κατ. γρ.	15—116	

(Με λίραν Αγγλίας 132)

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Εν Λευκωσία ο Κύριος Μ. Χ. Τυμπίας.—Εν Αάρναξ ο Κύριος Μ. Ορρανήτης.—Εν Βαρωνίσις ο Κύριος Γ. Παντελιδης.—Εν Κυρηναία ο Κύριος Γ. Γ. Δημητριάδης.—Εν Κτήματι Πάφου ο Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Εν Κωρθαία ο Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Εν Μέγρου ο Κ. Ίω Κυριακίδης.—Εν Αρπίθω ο Κ. Ν. Χατζή Παρασκευά.—Εν Τριχώμω ο Κ. Αλέξανδρος Λουκά.—Εν Κερπασίω ο Κύριος Δ. Ηλιάδης διδάκκαλος Λιναρισσού.—Εν Λευκάρσις ο Κύριος Μ. Ίερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

Εν Αλεξανδρεία ο Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Εν Καίρω ο Κύριος Ίω. Κ. Γεωργιάδης.—Εν Πόρτ Σαϊδ ο Κύριος Α. Μαυρομουστακής.—Εν Τόναξ ο Κύριος Αρρατείδης Αεζζου.—Εν Σμύρνη ο Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Εν Αθήναις ο Κ. Θ. Θεόδωτου.

Το τυπογραφείον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πσων παραγγελίαν προς έκτύπωσιν διαφόρων έγγραφών, γραμματίων, προσκλητηρίων, επισκεπτηρίων, κλ. κλ. τα όποια εκτελεί τάχιστα και κάλλιστα δια στοιχείων λαμπρών και διαφόρων εις οίανδήποτε ευρωπ. γλώσσαν και εις τιμάς συγκαταβατικής.

Εκ του τυπογραφείου «Σάλπιγγος»